

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/19/2019
Identifikačné číslo spisu:	4115214601
Dátum vydania rozhodnutia:	25.11.2021
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:4115214601.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej W. O., trvale bytom v G. I., G. XXX, o zaplatenie 5.954,28 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12 C 266/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 4. júla 2018 sp. zn. 5 Co 276/2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 4. júla 2018 sp. zn. 5 Co 276/2017 v napadnutej časti vo veci samej z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 8. februára 2017 č. k. 12 C 266/2015 - 63 v I. výroku uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 5.954,28 €, úrok vo výške 379,63 €, úroky z omeškania vo výške 7,46 €, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 6.333,91 € od 20. júna 2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. výkonom žalobu vo zvyšnej časti zamietol. III. výkonom žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 5.954,28 € s úrokom vo výške 15,90 % ročne zo sumy 5.954,28 € od 20. júna 2013 do zaplatenia, úroku vo výške 379,63 €, úrokov z omeškania vo výške 7,46 €, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.954,28 € a 379,63 € od 20. júna 2013 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Žalobkyňa nárok uplatnila titulom zmluvy o úvere č. 00000000000020715 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou dňa 27. novembra 2021, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 6.000 €. Z dôvodu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, žalobkyňa na základe výzvy na predčasné splatenie úveru, rozhodla o zosplatnení úveru dňa 19. júna 2013. Záväzok 6.409,33 € pozostával z istiny 5.954,28 €, úrokov vo výške 379,63 €, úrokov z omeškania vo výške 7,46 € a poplatkov vo výške 67,96 €, ktoré si ale neuplatňovala. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a ods. 10 ods. 1, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej tiež len „zákon č. 129/2010 Z. z.“ alebo „ZoSÚ“). O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového

poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákonov č. 87/2017 Z. z. a č. 350/2018 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Proti uvedenému rozhodnutiu vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol a voči výroku o trovách konania podala žalobkyňa odvolanie.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo 4. júla 2018 sp. zn. 5 C 276/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 a 2 C. s. p.) a II. vo výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie zmluvného úroku 15,90 % ročne z istiny 5.954,28 € od 20. júna 2013 do zaplatenia a výrok o trovách konania. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania. Napadnutý výrok o trovách konania odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C. s. p. v spojení s ust. § 391 ods. 1 C. s. p. zrušil pre jeho nepreskúmateľnosť. Strohé konštatovanie prvoinstančného súdu, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo vzhľadom na svoj čiastočný úspech vo veci nepovažoval za v súlade s ust. § 220 ods. 2 veta tretia C. s. p. za presvedčivý.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala 13. septembra 2018 žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, a to v časti výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí uplatneného nároku zmluvných úrokov po zosplatnení úveru. Prípustnosť dovolania odôvodnila s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Mala za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, a to: „či v prípade spotrebiteľského úveru má veriteľ nárok na zaplatenie (zmluvného) úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení úveru.“ Namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keď súd v danej veci aplikoval nesprávny právny predpis, resp. právne predpisy nesprávne interpretoval. Podľa názoru dovolateľky nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázala na ustanovenie § 497 a § 506 Obchodného zákonníka. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti zrušil, a zároveň, aby zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku v zamietajúcej časti uplatnených úrokov po zosplatnení úveru a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná dovolací návrh nepodala.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana sporu - žalobkyňa, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je dôvodné, a preto je potrebné dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 C. s. p.).

6. Dovolateľka vyvodzovala prípustnosť podaného dovolania na základe ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7. Z dovolania je zrejmé, že žalobkyňa označila za doposiaľ dovolacím súdom neriešenú právnu otázku „či v prípade spotrebiteľského úveru má veriteľ nárok na zaplatenie (zmluvného) úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení úveru.“

8. Právne účinky dovolania nastávajú podaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Prípustnosť dovolania treba preto posudzovať podľa stavu v čase jeho podania. V posudzovanej veci žalobkyňa v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom zadefinovala relevantnú právnu otázku (či nárok na zaplatenie zmluvného úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po

predčasnom zosplatnení), ktorá v čase rozhodovania odvolacieho súdu (4. júla 2018) ani v čase podania dovolania (13. septembra 2018) nebola dovolacím súdom vyriešená. Stav nevyriešenia dovolaním v prejednávanej veci nastolenej právnej otázky sa zmenil až vydaním uznesenia najvyššieho súdu zo 16. júna 2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020.

9. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovoľateľkou - vid' napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 115/2019, 5 Cdo 42/2020, 5 Cdo 73/2020, 7 Cdo 307/2019, 7 Cdo 118/2019, 8 Cdo 221/2019, 8 Cdo 237/2019, 8 Cdo 135/2020, 9 Cdo 6/2020, 9 Cdo 24/2020, v ktorých dospel dovolací súd k zhodnému riešeniu právnej otázky vedúcej k záveru, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru, od ktorého sa dovolací súd nepovažuje za potrebné odkloniť, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti zrušiť (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd v tejto časti zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 C. s. p.) a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

11. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C. s. p.). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.